

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lutego 2015 r w godzinach popołudniowych na posesji oskarżonego J. K. (1) w miejscowości (...) zjawiał się komornik sądowy działający przy Sądzie Rejonowym w Piszcu z asystą funkcjonariuszy Policji. Komornik przystąpił do realizacji wyroku sądowego nakazującego J. K. (1) wydanie zajętego przez niego pomieszczenia korytarza stanowiącego własność Gminy R.. Pomieszczenie korytarza przylega do lokalu mieszkalnego zajmowanego przez rodzinę oskarżonego. Podczas czynności egzekucyjnych panowała nerwowa atmosfera. Małżonka oskarżonego J. K. (2) znajdująca się w zaawansowanej ciąży zasłabła , skutkiem czego wezwano na miejsce karetkę pogotowia . Wzburzony J. K. (1) wraz z córką I. K. udał się samochodem do R. do miejscowego Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy (...). Po wejściu do wspomnianego urzędu zaczął głośno krzyczeć . W tym czasie w Ośrodku przebywali pracownicy socjalni – E. R. , L. P. i A. C.. Był również interesant S. B. , który widząc zachowanie zdenerwowanego J. K. (1) wyszedł z Ośrodka. Krzyki J. K. (1) usłyszała przebywająca w sąsiednim pomieszczeniu - kierownik Ośrodka (...). Gdy weszła do pomieszczenia z którego dochodziły krzyki oskarżony zwrócił się do niej używając wobec niej słowa wulgarne, czym dokonał jej znieważenia. Pobudzony J. K. (1) nie reagował na prośby pracowników Ośrodka o uspokojenie się i wyjaśnienie powodów swego zachowania. Wychodząc z Ośrodka (...) odepchnął ręką stojącą M. C. , czym naruszył jej nietykalność cielesną. Zdarzenie zaistniało w godzinach urzędowania (...) w R.. Pokrzywdzona jako pracownik samorządowy zaliczana jest do grona funkcjonariuszy publicznych.

(dowód : zeznanie świadków M. C. k. 3-4, 17v,23v74-75; A. C. k. 11v-12.75v; L. P. k. 9v-10,75v-76; E. R. k.7v-8,76-76; I. K. k. 13v-14, 76v; S. B. k. 88-88v; pismo (...) w R. k.16; kopie wezwań Komornika SR w Piszcu o udzielenie pomocy przez Policję k.19,20; notatka służbowa M. C. k.25; fotografie złożone przez oskarżonego k. 85; odpisy decyzji o przyznanie świadczeń k. 86,87; pismo Rzecznika Praw Dziecka z 29.01.2015 r k. 94-95; wyjaśnienia oskarżonego k.73v-74)

Oskarżony J. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów . Wyjaśnił , że wielokrotnie był w opiece społecznej i prosił aby nie dopuścić do sytuacji , która wydarzyła się 17.02.2015r. W dniu zdarzenia pojechał do tej instytucji z córką aby coś zrobić , aby zatrzymać działania komornika. Oskarżony zaprzeczył temu , że naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonej , jak również że ją znieważył.

(wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1) k. 73v-74 .)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego zaprzeczającego okolicznościom wskazanym w zarzutach aktu oskarżenia. Twierdzenia J. K. (1) sprzeczne są z zeznaniami pokrzywdzonej oraz pracowników socjalnych , którzy byli świadkami zdarzenia. Dowodom tym sąd oczywiście dał wiarę. W ocenie sądu wydarzenia związane z eksmisją , nagle zasłabnięcie ciężarnej żony do której przyjechało pogotowie ratunkowe, wytrąciły oskarżonego z równowagi. Jak sam powiedział , postanowił coś zrobić. Bez głębszego namysłu postanowił udać się do Ośrodka Pomocy (...) . W ocenie sądu oskarżony wbrew temu co utrzymuje , doskonale zdawał sobie sprawę z tego ,że pracownicy socjalni nie są władni aby zatrzymać czynności egzekucyjne. Ośrodek Pomocy (...) nie był przecież stroną w toczącym się procesie o nakazanie J. K. (1) opróżnienia i wydania pomieszczenia korytarza. J. K. (1) udał się do tej instytucji aby urzędnikom samorządowym jakimi są pracownicy socjalni , głośno i dobitnie wyrazić swoje zdanie. Innymi słowy oskarżony w związku z doznany stresem udał się do pokrzywdzonej i jej pracownik aby wobec nich rozładować swoje emocje. Podczas pobytu w Ośrodku wzburzony J. K. (1) utracił kontrolę nad swym gniewem w wyniku czego doszło do jego napaści na pokrzywdzoną.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków pokrzywdzonej M. C. oraz pracowników socjalnych A. C. (k. 11v-12.75v) , L. P. (k. 9v-10,75v-76) oraz E. R. (k.7v-8,76-76). Zeznania wymienionych świadków są przekonujące oraz korespondują ze sobą. Z opisu tych osób wynika ,że oskarżony był do tego stopnia wzburzony , że trudno było zrozumieć o co

mu chodziło. W odczuciu oskarżonego to kierownik (...)u odpowiedzialna była za przyznawanie jego rodzinie zbyt małych świadczeń socjalnych, czego nie krył w swoich wyjaśnieniach. Widząc nielubianą przez siebie pokrzywdzoną, wyładował na niej swój gniew.

Sąd dał wiarę zeznaniu świadka S. B. (k. 88-88v). Świadek ten widząc wzburzonego J. K. (1) opuścił pomieszczenie urzędu i nie widział głównej części zdarzenia.

Jako niewiarygodne sąd ocenił zeznanie córki oskarżonego – I. K. (k. 13v-14, 76v). Według świadka ojciec nie awanturował się, nie przeklinał i nikogo nie odepchnął. W Ośrodku (...) (...) pokazał pokrzywdzonej pismo Rzecznika Praw Dziecka, w którym wymieniony organ zwrócił się do Ośrodka o informację w sprawie eksmisji. M. C. po zapoznaniu się z pismem odparła, że nie wie o co chodzi. Należy zauważyć, że zeznanie I. K. sprzeczne jest z tym co zeznali pozostali obecni w pomieszczeniu świadkowie. W ocenie sądu świadek mijał się z prawdą aby uchronić swego ojca przed odpowiedzialnością karną. Na marginesie należy zauważyć, że z pisma, które podczas zdarzenia trzymał w ręku oskarżony, nie wynika aby (...) w R. władny był zatrzymać czynności egzekucyjne komornika (pismo k. 94-95).

Sąd dał wiarę pozostałym dokumentom załączonym do akt sprawy. Nie ujawniły się okoliczności nakazujące wątpić w ich prawdziwość.

Reasumując sąd nie miał wątpliwości co do sprawstwa J. K. (1) odnośnie obu zarzuconych mu czynów zakwalifikowanych jako występki z art. 226 § 1 kk i art. 222 § 1 kk. W myśl art. 123 ustawy z dnia 12.03.2004 r o pomocy społecznej (Dz. U. 2015.163 j.t) prawa i obowiązki pracowników zatrudnionych w samorządowych jednostkach organizacyjnych opieki społecznej regulują przepisy o pracownikach samorządowych. Zgodnie z tym oraz regułą wyrażoną w art. 115 § 13 pkt 4 kk pokrzywdzoną M. C. jako pracownika samorządu terytorialnego zaliczyć należy do grona funkcjonariuszy publicznych. J. K. (1) znieważył pokrzywdzoną oraz naruszył jej nietykalność cielesną w godzinach pracy kierowanego przez nią urzędu oraz na jego terenie. Zatem przypisanych mu czynów dokonał podczas i w związku z pełnieniem przez M. C. obowiązków służbowych.

Wymierzając karę oskarżonemu sąd wziął pod uwagę okoliczności obciążające oraz łagodzące. Dostrzeżono, że działaniem swym oskarżony upokorzył M. C.. Uczynił to w obecności podwładnych pokrzywdzonej, co mogło osłabić jej autorytet w ich oczach. Godnym potępienia jest to, że oskarżony jako mężczyzna zachował się agresywnie wobec kobiety. M. C. swoim zachowaniem nie dała żadnego powodu do takiego potraktowania. Kierowana przez nią instytucja nie uczestniczyła w sporze sądowym jaki J. K. (1) prowadził z burmistrzem R., jak również nie brała udziału w czynnościach egzekucyjnych. Na korzyść oskarżonego działa jego dotychczasowa niekaralność (karta karna k. 93). Atakując niczemu nie winną pokrzywdzoną J. K. (1) wykazał się swoistą bezradnością wobec sytuacji życiowej, która go napotkała. Mimo tego czyny oskarżonego oceniono jako szkodliwe społecznie w stopniu znacznym.

Biorąc pod uwagę powyższe kierując się sankcją określoną w art. 226 § 1 kk przy zastosowaniu przepisów art. 34 § 1 i 2 kk i art. 35 § 1 kk i art. 4 § 1 kk sąd wymierzył J. K. (1) za popełnienie przypisanego mu przestępstwa polegającego na znieważeniu M. C. karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 24 godzin miesięcznie (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 222 § 1 kk przy zastosowaniu przepisów art. 34 § 1 i 2 kk i art. 35 § 1 kk i art. 4 § 1 kk sąd wymierzył J. K. (1) za popełnienie przypisanego mu przestępstwa polegającego na naruszeniu nietykalności cielesnej M. C. karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 24 godzin miesięcznie (pkt II wyroku).

J. K. (1) uskarża się na dolegliwości związane z przebytym wylewem, może jednak, co sam przyznał na rozprawie, wykonywać lekką pracę fizyczną (k. 96). W ocenie sądu wymierzone kary jednostkowe stanowią właściwą reakcją na czyny oskarżonego. Nie będą stanowiły również nadmiernej dolegliwości dla J. K. (1).

Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczono karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 24 godzin miesięcznie

(pkt III wyroku). Za takim sposobem ukształtowania kary łącznej przemawiał ścisły związek między przypisanymi J. K. (1) przestępstwami , zwłaszcza tożsamość pokrzywdzonego oraz więź czasu i miejsca ich popełnienia . Biorąc pod uwagę postawę sprawcy sąd nie dopatrył się przesłanek uzasadniających warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary.

Na podstawie art. 50 kk w zw. z art. 39 pkt 8 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny polegający na podaniu treści wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego odpisu na tablicy ogłoszeń (...) w R.. O incydencie w miejscowym Ośrodku (...) (...) dowiedziała się za pośrednictwem lokalnych mediów społeczność R. i okolic . Zasadna jest więc publikacja orzeczenia we wskazanym sposobie (pkt IV wyroku) .

Należy zauważyć , że z dniem 01 lipca 2015 r na mocy przepisów ustawy z dnia 20.02.2015r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) zmianie uległy przepisy zastosowane w niniejszym orzeczeniu. Przede wszystkim zmianie uległa górna granica orzekania kary ograniczenia wolności. Uznając, że względniejsza dla oskarżonego jest ustawa obowiązująca poprzednio sąd z mocy art. 4 § 1 kk zastosował jej przepisy przy orzekaniu .

O kosztach obrony świadczonej oskarżonemu z urzędu orzeczono w pkt V wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. Nr 49 poz. 223 z 1983 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

- odnotować;

- (...) (...);

- (...).

S.,(...)r